Pregaria.cat

Entrada

Maitines

1.- Possiblement passa dels 80, i també podria ser que passés dels 85. Està ja una mica arrugada, però els ulls li brillen com una noia de 20 anys. Parla molt amablement. Ella sap les seves creus, les pròpies de l'edat i les altres. Dóna la impressió que les té ben assumides. Quan tenia 23 anys va entrar al monestir... i fins avui.

Doncs sí, el que més m'agrada és anar al cor una estona abans de començar les maitines. L'església està encara mig fosca i hi ha un silenci absolut. Aleshores en presència del Senyor faig un repàs als cinc continents del món. Dic el nom de cada un d'ells: Europa, Àsia, Oceania, Àfrica i Amèrica. Recordo els problemes de la gent, les guerres i conflictes, les cultures i les religions, la fam i els que treballen per la pau i la justícia.... recordo persones estimades, i tot ho presento a Déu sense demanar res en concret. És la millor hora del dia.

2.- Mentre torna de la dutxa passa per davant de la porta dels seus companys. És el que fa el servei de superior d'una petita comunitat. Ara es para davant la porta del primer. Encara està dormint car és molt aviat. Resta parat. Alguns cops fins s'agenolla a terra. I prega pel seu company, pel seu dia, per la feina, les relacions, les classes a la universitat.... I així fa a la porta dels altres quatre, Quan torna a la seva cambra el seu cor generalment està radiant.

Fa alguns anys que tinc aquest costum. Són com unes maitines pels meus companys. M'encanta demanar per ells abans que es despertin. És el meu bon dia en el Senyor. Potser és el més important que puc fer per ells. Aquesta idea em va venir un dia meditant sobre la relació de Jesús amb els seus amics i amigues.

3.- Acaba de veure com els dos nens entren ja a l'escola. La darrera mirada sempre és un regal. Mouen la maneta i es barregen amb els seus companys. Ara ha tornat al cotxe que generalment està a la cantonada amb els llums intermitents. Entra. S'asseu. Li resta un quart per entrar a la feina. Són els únics minuts de tot el dia que són només seus. Els moments de major intimitat i soledat. Tota la resta.... pels altres, els de casa i els de la feina...

Tinc poc temps. Tanco el ulls i li dic a Ell, bon dia, no he pogut abans. Ja veus... quina marxa. Tot t'ho ofereixo. Em sento contenta de voler seguir-te el millor possible com a dona, com a mare, com a metge, com a creient i deixeble..... oh, gràcies.

Nota: Quines són les teves maitines? Mira si n'hi ha, o potser no. Per què no cerques també el teu camí del "Bon dia, Déu, bon dia, món, bon dia vida".

Jesús Renau sj.